

690.012
69
~~725 097~~ DEC 2

KACCSALÁB

Ha valaki gyógyíthatatlan beteg és agóniája hosszúra nyúlik, környezete előbb-utóbb megunja halódását. Úgy érezzük, lassan már mindenki unja az Alpári Gyula utca 22. számú ház agóniáját is és a helyzetről szóló kétségbeesett orvosi bulletineket. Tűnjön már el a környékről és a sajtóból is — gondolják sokan.

Helyes. Tűnjön el. De előbb meg kellett hallgatni a rádió múlt heti riportját, e házlebontás regényét. A riport nagyszerű volt, a regény csapnivaló. Sokan írtak nekünk felháborodottan; senki nem tetszett ez a gazdasági rémregény. A legnagyobb felháborodást az az adat váltotta ki, amely szerint a telken majdan felépülő külkereskedelmi székház összes beruházási költsége 385 millió forint lesz. A Magyar Építőművészet legújabb száma ismerteti — megnyerő fotókkal illusztrálva — a Budapest, Vörösmarty téri Kulturális Központ gyönyörű épületét. Ebből kiderül, hogy az épületben 1000 embernek jutott irodai férőhely, ezenkívül még üzlethelyiségek és zenekari próbatermek is helyet kaptak. Az épület „nagyságrendje” — hogy ezt a csúf szót használjuk — körülbelül azonos az Alpári Gyula, Guszev, Arany János utcák és a Szabadság tér határolta telken tervezett külkereskedelmi székházzal. A Kulturális Központ bruttó beruházási költsége 142 millió forint volt. Ezek szerint valamivel több mint harmad-része annak, amennyit a külkereskedelmi palotára szándékoznak elkölteni.

Ha nem tévedünk, mind a két beruházást azonos pénztárból fedezik. A népgazdaság pénztárból.

Vajon ezek szerint a külkereskedelmi palota háromszor olyan fényűző lesz-e, mint a Kulturális Központ, amely maga is meglehetősen luxus kivitelű? Vajon mit terveznek a célból, hogy minden eddigi csodapalotát felülmúljon? Netán lábakra helyezik a telek négy sarkán? Kacsalábakra, úgy gondoljuk. És azokon fog majd forogni? Hogy elég reprezentatív legyen?

Mint magyar állampolgár és adófizető kijelentem: ezzel az új-

hatnámsággal és pazarlással nem értek egyet.

Különben se szeretem a kacsalábat.